

BIULETYN PARAFIALNY

**Kościół św. Kierana,
katolicki**

Kościół w Campbeltown i
Islay
Ceann Loch Chille Chiarain

18 stycznia 2026

2. niedziela w czasie zwykłym

Hymny/Muzyka na niedzielę

Procesja (tylko w niedzielę)

547 Duch żyje, by nas wyzwolić

Ofiarowanie

243 W chlebie przynosimy cię,
Panie

Po komunii

498 Duszo mojego Zbawiciela

Recesja

188 Idź, msza się kończy

Kościół św. Kierana, Campbeltown, Kintyre

Wtorek: **Msza Święta, 18:00**

Środa: adoracja i modlitwa poranna, 9:30; **Msza
Święta, 10:00**

Piątek: Modlitwa poranna, 9:50; **Msza, 10:00.**

W przyszły weekend:

Sobota: Msza wigilia, 18:00

3. niedziela w czasie zwykłym: Msza Święta, 10:00

Sakrament Pojednania w sobotę 17:00-17:30 lub w dowolnym
momencie na życzenie.

Kościół Episkopalny św. Kolumby, Bridgend, Islay

Niedziela, 18 stycznia 2026: Msza Święta, 16:00

Niedziela, 4 stycznia: Holy Maass, godz. 16:00

Odpowiedź psalmowa

Oto przyszedłem, Panie, by spełnić Twoją wolę.

Ewangelia

Alleluja, alleluja.

Słowo stało się ciałem i zamieszkało wśród nas;

Wszystkim, którzy go przyjęli,

dał mu władzę, by stać się dziećmi Boga.

Alleluja.

Antyfona Komunii

Przygotowałeś przede mną stół,

I jak cenny jest kielich, który gasi moje pragnienie.

Poświęć pięć minuta

Poświęć tylko pięć minut dziennie, a Twoja wiara będzie się pogłębiać i rosnać – dzień po dniu.

PONIEDZIAŁEK 2. TYGODNIA

19 STYCZNIA 2025

Jesteśmy zjednoczeni

Tydzień Modlitwy o Jedność Chrześcijan rozpoczął się w 1908 roku. Ojciec Paul Wattson, współzałożyciel Braci Franciszkanów w Graymoor, zaproponował datę. Papież Pius X pobłogosławił ten pomysł, a papież Benedykt XV zachęcał do jego przestrzegania. W połowie lat 20. XX wieku protestanccy przywódcy promowali także coroczną oktavę modlitw o jedność. Wraz z założeniem Światowej Rady Kościołów w 1948 roku tydzień zyskał szersze uznanie w wielu wspólnotach chrześcijańskich. Dziś poświęć chwilę na modlitwę, aby mimo naszych różnic chrześcijanie byli jednością, jakiej Pan pragnie (por. J 17:21).

Dzisiejsze czytania: 1 Samuela 15:16-23; Marka 2:18-22. *"Nowe wino się wlewa do świeżych bukłaków."*

WTOREK TYGODNIA 2

20 STYCZNIA 2026

Modlitwa szabatowa

Choć faryzeusze mogli przesadzać z naciskiem na ścisłe przestrzeganie szabatu, być może my posunęliśmy się zbyt daleko w przeciwną stronę. Rozejrzyj się wokół siebie w każdą niedzielę po południu – zobaczysz ludzi robiących zakupy, pracujących, biegających w pośpiechu. A większość z nas jest w samym centrum wydarzeń. Choć posiadanie opcji spędzania wolnego czasu jest dobrą rzeczą, to wydaje się, że traci się pojęcie jakościowej różnicy w tempie życia, czyli "cichych niedzielnych popołudniach" z dawnych czasów. Wszyscy potrzebujemy przestrzeni w naszym zatłoczonym życiu, by spędzić czas osobno, czas na ponowne połączenie z sobą, bliskimi i z Bogiem. Bez względu na to, jakie są twoje własne wybory na niedzielę, upewnij się, że znajdziesz sposób, by "świętować szabat". W końcu, jak nauczał Jezus, szabat został zaprojektowany dla naszej korzyści. Bóg nie potrzebuje dnia odpoczynku – my tak.

Dzisiejsze czytania: 1 Samuela 16:1-13; Marka 2:23-28. *"Wtedy powiedział do nich: 'Szabat został stworzony dla ludzkości, a nie ludzkość dla szabatu.'"*

ŚRODA: WSPOMNIENIE

NAJŚWIĘTSZEJ AGNIESZKI, MATKI BOSKIEJ

21 STYCZNIA 2026

Najwięcej ochrony zasługuje na najbardziej narażone osoby

Historie o wykorzystywaniu seksualnym dzieci, które niedawno wyszły na jaw, przypominają nam bez wahania, że wykorzystywanie najmłodszych i najbardziej bezbronnych wśród nas to problem ciągły i poważny. Dziś w kalendarzu kościelnym wspominamy świętą Agnieszkę, która zmarła w wieku zaledwie 13 lat, w 3004 roku n.e. Mówiono, że jako kara za odmowę przymusowego małżeństwa z synem rzymskiego urzędnika, młoda Agnieszka została przeciągnięta nago przez ulice Rzymu do, gdzie została zgwałcona, a następnie stracona. To bez wątpienia przerażająca opowieść o przemocy wobec dzieci, ale powtarzana w takiej czy innej formie przez wieki. Nadszedł czas, aby chrześcijanie na całym świecie przemówili jednym głosem i potępiли wykorzystywanie dzieci, gdziekolwiek i kiedykolwiek się zdarza.

Dzisiejsze czytania: 1 Samuela 17:32-33, 37, 40-51; Marka 3:1-6. *"Idź! Pan będzie z tobą."*

CZWARTEK TYGODNIA 2

22 STYCZNIA 2026

Dotknij bólu

Gdy ludzie cierpią, szukają uzdrowiacza mocy fizycznego dotyku, tak jak ci, którzy poszli za Jezusem. Być może to jeden z powodów, dla których masaż leczniczy jest jednym z najszybciej rozwijających się zjawisk w naszym społeczeństwie. Dążymy do uzdrowienia fizycznego, emocjonalnego i duchowego od tego, co nas trapi, co powoduje u nas "dyskomfort", a moc dotyku może pomóc we wszystkich tych obszarach. Bądź uzdrowicielem, oferując pocieszające uściski lub ramię do wypłakania się, uścisk dłoni pochwały, pocałunek bliskiej osobie. Dotykanie i bycie dotykany w uzdrawiający, zdrowy sposób jest tak naturalne i ludzkie, jak oddychanie i chodzenie. Wyciągnij rękę i nawiąż więź już dziś.

Dzisiejsze czytania: 1 Samuela 18:6-9; 19:1-7; Marka 3:7-12. *"Wyleczył wielu, a w rezultacie ci, którzy chorowali, naciskali na niego, by go"*

dotknął."

PIĄTEK TYGODNIA 2

23 STYCZNIA 2026

Nie zgadzaj się, ale nie bądź nieprzyjemny

Nasza wiara i wspólna ludzkość wzywają nas do doceniania każdego ludzkiego życia, od poczęcia aż po naturalną śmierć. Jednak nasz naród pozostaje głęboko podzielony co do tego, jak chronić dziecko w łonie matki. W kulturze, gdzie prawdziwy dialog jest rzadki, jak możemy słuchać, szukać wspólnego języka i wspólnie dążyć do spójnej etyki życia? W tym Dniu Modlitwy o Ochronę Prawną Nienarodzonych, odnowmy naszą determinację, by hojnie słuchać tych, którzy się od nas różnią, nazywając ich nie wrogami, lecz przyjaciółmi, z którymi się nie zgadzamy.

Dzisiejsze czytania: 1 Samuela 24:3-21; Marka 3:13-19. *"Niech Pan hojnie nagrodzi cię za to, co dziś uczyniłeś."*

SOBOTA: POMNIK ŚW. FRANCISZKA SALEZEGO, BISKUPA, DOKTORA

24 STYCZNIA 2026

Wielki komunikator

W 1923 roku papież Pius XI ogłosił św. Franciszka Salezego patronem pisarzy i dziennikarzy, ponieważ szeroko korzystał z ulotek i książek w swojej pracy jako duchowy przewodnik i obrońca wiary katolickiej. De Sales, który pełnił funkcję biskupa Genewy w latach 1602–1622, był również poliglotą, znanym jako jasny i uprzejmy stylista w języku francuskim, włoskim i łacińskim. Opracował nawet formę języka migowego, aby uczyć głuchego człowieka o Bogu, dzięki czemu jest także patronem głuchych. Istnieje wiele sposobów, by przekazać światu chwałę Boga. Jaki jest Twój konkretny dar i jak zamierzasz go wykorzystać, by szerzyć Dobrą Nowinę?

Dzisiejsze czytania: 2 Samuela 1:1-4, 11-12, 19, 23-27; Marka 3:20-21. *"Obudź swoją moc i przyjdź nas uratować."*

Czytania na drugą niedzielę czasu zwykłego

Izajasz 49:3, 5-6

TBoże zbawienie jest zbyt wielkie, by ograniczać je do nielicznych; To uniwersalne zaproszenie!

Psalm 40:2, 4, 7-8, 8-9, 10

Bóg nie prosi nas, byśmy składali ofiary, lecz przynosiliśmy siebie.

1 List do Koryntian 1:1-3

Święty Paweł oferuje społeczności obfitość: łaskę i pokój Boga w Chrystusie.

Jana 1:29-34

Grzech świata zostaje raz na zawsze pogodzony w ofierze jednego Baranka.

Słowa na słowie

*

Na sąd Boży człowiek staje i odważnie mówi: Panie, przez całe życie nie uczyniłem nic złego, żadnej niesprawiedliwości, żadnego przestępstwa. Moje ręce są czyste. To prawda – odpowiedział Najwyższy Sędzia – ale są też, niestety, puste (K.W.).

* *

Czy kiedykolwiek poczułeś to niepokojące szarpnięcie w sercu – jakby twoje sumienie nie chciało cicho? To właśnie uczucie może prowadzić nas prosto do Chrystusa. Wyobraź sobie scenę: Jezus przychodzi do Jana Chrzciciela, stojąc przy Jordanie, pośród tłumu. Ci ludzie nie są przypadkowymi obserwatorami; To ludzie z niespokojnym sumieniem, którzy chcą naprawić sytuację. Pojawiają się z ciężarem codziennego życia, mając nadzieję na przebaczenie. Ich pytanie jest proste: "Co musimy zrobić?" I tak Jezus dołącza do nich, przechodząc przez rytuał

chrztu z Janem.

Wtedy następuje niezwykle moment: Duch Święty objawia się nad wodą w kształcie gołębia, a Jezus – prawdziwy Bóg i prawdziwy człowiek – wchodzi do Jordanu. Jego obecność na zawsze zmienia znaczenie wody dla nas w Kościele. Od tego momentu woda do chrztu stała się znakiem oczyszczenia i uzdrawiania Chrystusa. Dlatego przyprowadzamy dzieci do chrztu, aby mogły zostać oczyszczone i zabłysnąć boską czystością, która płynie od Jezusa.

Sam Jan Chrzciel przyznaje: "Wcześniej Go nie znałem" (Jan 1:31). Ale gdy rozpoznaje prawdę, wskazuje na Jezusa i mówi: "Oto Baranku Bożego" (Jan 1,36) – ostateczna ofiara miłości. Bez miłości wszystko jest puste. Można patrzeć na Jezusa, nie widząc go naprawdę; czasem życie staje się tak chaotyczne, że nie dajemy Bogu ani chwili. Wkrótce możemy stracić chęć poszukiwania Go i wtedy możemy poczuć, że oddaliliśmy się zbyt daleko. W ten sposób całe społeczności – a nawet narody – mogą oddalać się nie tylko od Boga, ale od wszystkiego, co dobre i znaczące.

Niemiecki filozof Dietrich von Hildebrand opisuje dwie postawy: prawość i nieprawość. Dla niego "uczciwi" ludzie to ci, którzy potrafią wyczuć prawdziwą dobroć i odpowiedzieć na wezwanie wyższych wartości – to jest sedno życia moralnego. "Niesprawiedliwi" często są dumni i lekceważący, zakładając, że już wszystko wiedzą. Nie rozpoznają piękna i znaczenia świecącego z każdego zakątka stworzenia: ciepła słońca, kwitnącej rośliny, niewinnego uśmiechu dziecka, nawet łez grzesznika. Tęsknią za tymi głębszymi rzeczywistościami, bo po prostu odmawiają dostrzegania.

Boże błogosławieństwo wylewa się na każdego, kto przeciska wszystkie przeszkody, które mogą go od Niego oddalić. Ci wierzący potwierdzają: "Tak, Bóg istnieje" i ufają w zbawienie wieczne. W ten sposób łączą wszystkich "którzy zostali uświęceni w Chrystusie Jezusie i wezwani do świętości, razem z każdym, kto wzywa imię naszego Pana Jezusa Chrystusa" (zob. 1 Koryntian 1:2). Niech będziemy do nich liczeni, pozwalając, by to nieustanne poruszenie w naszym sumieniu prowadziło nas bliżej Chrystusa. I niech zawsze pielęgnujemy dar rozpoznawania wartości, które prowadzą nas do Bożej miłości, prawdy i miłosierdzia.

* * *

By zostać ochrzczonym Duchem Świętym.

By widzieć dla niewidomych.

Mówiąc w imieniu niemego.

By być siłą dla zmęczonych.

Być nadzieją dla rozpacz.

By uczyć wybaczać i zapominać.

Dostrzegać Boże znaki i cuda. (R.B.)

W miłości Chrystusa,

Ojciec Anthony

CHRYSTUS W IKONACH: 14. SOPHIA, BOSKA MĄDROŚĆ

Zofia, czyli Boska Mądrość, ma dość długą historię w tradycji judeochrześcijańskiej. W Starym Testamencie pojawia się jako kobieta, która ucieleśnia Wieczną Mądrość. Jednak gdy dochodzimy do Nowego Testamentu, jest ona kojarzona z Drugą Osobą Trójcy Świętej – choć to powiązanie nie zyskało większego znaczenia w teologii zachodniej. W chrześcijaństwie wschodnim natomiast koncepcja ta nabrała ogromnego znaczenia.

rosyjski: *Sophia, Boska Mądrość*
XVII-XIX wiek, Regionalne Muzeum
Historii w Brzeście

Niektóre z najwcześniejszych przedstawień Zofii widzimy w katakumbach Aleksandrii z IV–V wieku. Później najstarsze znane przedstawienie z Rusi znajduje się w XI wieku w kompozycji pochodzącej z Nowogrodu. Ta ikona wyznaczyła standard dla wielu późniejszych obrazów, w tym nieco zmienionych wersji ze szkół jarosławskiej i kijowskiej. Zazwyczaj te ikony przedstawiają Zofię jako skrzydlatą kobietą postać siedzącą na tronie, otoczoną Janem Poprzednikiem i Matką Boską w pełnych czci pozach. Ubrana jest w cesarskie szaty, koronowana i trzyma berło – jej boska esencja podkreślona złotą aureolą. Tymczasem Matka Boża trzyma wizerunek Zbawiciela Emanuela.

Nad Zofią zwykle znajdujemy Chrystusa przedstawionego w mandorli, a cała scena zwieńczona jest łukiem. Centralnie na tym łuku – wśród różnych anielskich hostii – umieszczono tron eucharystyczny oraz instrumenty symbolizujące Mękę Pańską. Z

czasem Zofia zaczęła być postrzegana jako reprezentantka doktryny kościelnej, a nawet jako wizerunek Ducha Świętego. W nowoogrodzkiej ikonografii jej tron spoczywa na siedmiu filarach – oczywisty ukłon w stronę Księgi Przysłów.

Ranne światło

Komentarze do Ewangelii Św. Jana

Ewangelia św. Jana jest używana w lekcjonarzu na niedziele przy szczególnych okazjach, świętach i uroczystościach, a także w określonych porach roku, np. Wielkanoc, Boże Narodzenie.

Rozdział 7(d)

Wybawca

Jan 1:39

Wyobraź sobie, że ktoś tonie w morzu. Ratownik nurkuje prosto na dno, chwytą walczącą osobę i wyciąga ją z powrotem na powierzchnię. Dokładnie to robi dla nas Syn Boży – jest naszym wybawcą, naszą jedyną prawdziwą pomocą. W Księdze Nehemiasza czytamy o kapłanie imieniem Ezra, a co zabawne, jego imię oznacza "pomoc" lub "ratunek". To tak doskonałe odzwierciedlenie tego, co Bóg dla nas robi.

Kiedy toniesz, rozsądnie jest kurczowo trzymać się swojego wybawcy jak o życie. Ale jak bardzo irracjonalne byłoby odpychanie tego zbawiciela, jednocześnie twierdząc, że "wierzymy" w niego? A jednak niektórzy robią właśnie to, twierdząc: "Nie wierzę w żadnego Boga, nie potrzebuję pomocy – gdy umrę, po prostu zniknę." Ale to tak nie działa. Jeśli istnieliśmy, będziemy żyć wiecznie, w taki czy inny sposób. Ateizm nie może zniszczyć Boga; To tylko niszczy nadzieję ateisty.

Irvin Yalom – ateista skupiający się na rzeczach materialnych – kiedyś przyznał, że pragnie być napełnionym boską iskrą i na zawsze zjednoczonym z bliskimi, ale nie chce zaakceptować, że istnieje coś poza naszym światem. Kończy żyjąc z ukrytą rozpaczą, bo życie bez wiary w nowe życie staje się bardziej czekaniem, aż biologiczny zegar się skończy, i niczym więcej – jak pisklę w swojej skorupce, przekonane, że na zewnątrz jest tylko ciemność.

Wszyscy stoimy przed wyborem: czy wierzyć w Chrystusa, czy nie? Jeśli nie ma życia poza tym, to koniec – cokolwiek tu zrobimy, traci sens. Ale jeśli mówi prawdę, to ten świat nie jest końcem.

Wybieram Chrystusa, ponieważ Jego obietnica wydaje się jedyną rzeczą, która ma sens. Oferuje miejsce bez śmierci, bez cierpienia, bez strachu i bez grzechu. Z krzyża wołał: "Ojcze, przebacz im." Dotyczy to także mnie, ze wszystkimi moimi błędami – za każdym razem, gdy używałem słów lub czynów, by zranić innych. Kurczowo trzymam się Jego miłosierdzia i ufam temu potężnemu krzykowi z krzyża.

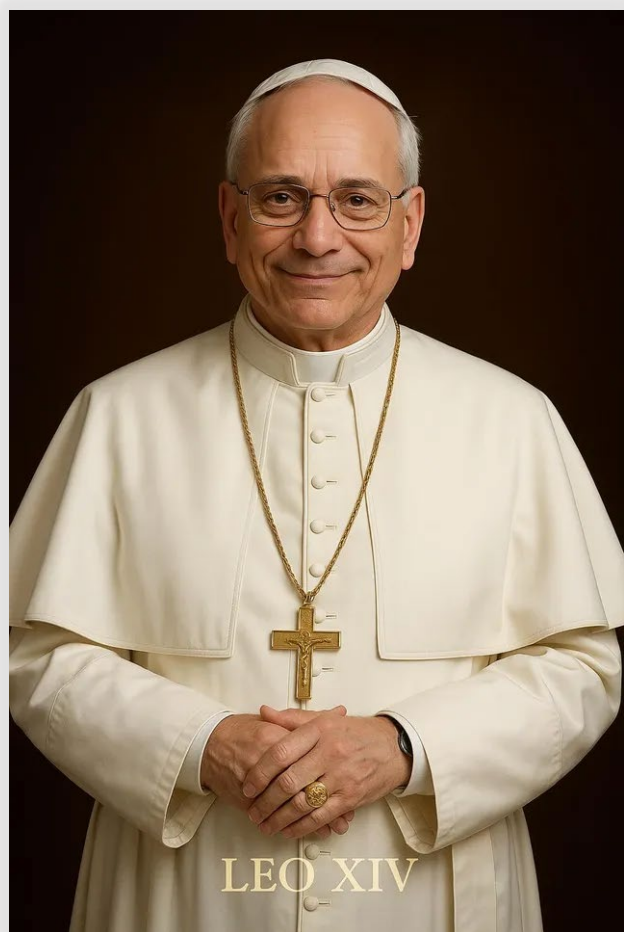
Bądźmy szczerzy: nikt z nas nie ucieknie od tego powolnego dryfu ku śmierci. Ale Jezus jest jedyną osobą, która naprawdę pokonała grób. Wszystko, o co prosi, to byśmy Go trzymali – ufali Mu na tyle, by robić to, co mówi. To jak ratownik, który mówi nam: "Trzymajcie się, nie puszczajcie, bo znowu się zatonicie." Nasza wiara to nie tylko powiedzenie: "Panie, Panie!" Musimy wypełniać wolę Ojca, którą sam Jezus objawia nam w Biblii. Poznaj Pismo Święte; Pozwól, by cię prowadził.

Niektórzy myślą: "Nigdy nie zrobiłem nic naprawdę złego – więc na pewno zostanę uratowany. Ksiądz odprawi pogrzeb, ludzie się pomodlą i to wystarczy." Ale jeśli nie trzymamy się Jezusa w codziennym życiu – jeśli przynajmniej nie spróbujemy spełniać Jego woli – to wszystkie ceremonie na świecie nie pomogą. Nawet "dobre uczynki", z których jesteśmy dumni, nie zrobią tego, by nas zbawić, ponieważ, jak mówi Izajasz: "Wszystkie nasze sprawiedliwe uczynki są jak brudna" (Is 64:6). Ten surowy obraz przypomina nam, że nie możemy polegać na własnych zasługach.

Za czasów Nehemiasza, jak się dowiadujemy, kapłan Ezra stał na drewnianej platformie i czytał z Księgi, podczas gdy wszyscy uważnie słuchali. Ta scena wskazuje na Chrystusa na krzyżu, który raz na zawsze ogłosił naszą sytuację. Jezus, wzniesiony wysoko na tym krzyżu, ogłasza nadzieję i przebaczenie, umożliwiając każdemu z nas powstanie z naszej przynędy, rozpacz i niewoli. Jego moc zbawienia zaczyna się od tego dekretu: "Ojcze, przebacz im, bo nie wiedzą, co czynią."

On jest naszym Zbawicielem, zawsze gotowym wyciągnąć nas z głębin – jeśli tylko będziemy się Go trzymać.

Ojciec Anthony

Czytamy papieża Leona

"Bóg nie patrzy na świat z daleka, nie dotykając naszego życia, ran i oczekiwań!"

Apeluję do wszystkich narodów o zagwarantowanie pełnej wolności religii i kultu religijnego każdemu ze swoich obywateli. Nie możemy zapominać, że prześladowania chrześcijan wciąż są jednym z najbardziej rozpowszechnionych kryzysów praw człowieka, dotyczącym ponad 380 milionów wiernych na całym świecie. Z powodu swojej wiary doświadczają wysokiego lub skrajnego poziomu dyskryminacji, przemocy i ucisku. Zjawisko to dotyka około jednego na siedmiu chrześcijan na świecie i pogorszyło się w 2025 roku z powodu trwających konfliktów, reżimów autorytarnych i ekstremizmu religijnego. Niestety, wszystko to pokazuje, że wolność religijna jest w wielu kontekstach traktowana bardziej jako "przywilej" lub ustępstwo niż jako podstawowe prawo człowieka. (...)

W swoich stosunkach międzynarodowych i działaniach Stolica Apostolska konsekwentnie opowiada się za obroną niezbywalnej godności każdego człowieka. Nie możemy pominąć faktu, że każdy migrant jest osobą i jako taki ma niezbywalne prawa, które należy szanować w każdej sytuacji. Nie wszyscy migranci przeprowadzają się z własnej woli; wielu jest zmuszonych do ucieczki z powodu przemocy, prześladowań, konfliktów, a nawet skutków zmian klimatu, jak to ma miejsce w różnych częściach Afryki i Azji.

Przemówienie do członków Korpusu Dyplomatycznego, 9 stycznia 2026 r.

Dzieci, które teraz trzymasz w ramionach, stały się nowymi istotami. Tak jak otrzymali życie od was, swoich rodziców, tak teraz rozumieją sens jego życia: wiarę. Kiedy wiemy, że coś jest istotnym dobrem, natychmiast szukamy tego dla tych, których kochamy. Które z nas zostawiłoby niemowlęta bez ubrań i jedzenia, czekając, aż dorosną i same zdecydują, jak się ubierać i co jeść? Najdrodsi, jeśli jedzenie i ubrania są niezbędne do życia, to wiara jest więcej niż konieczna, bo z Bogiem życie znajduje zbawienie. Jego opatrnościowa miłość objawia się na ziemi przez was – matki i ojców, którzy proszą o wiarę dla swoich dzieci. Oczywiście, nadejdzie dzień, gdy będą zbyt ciężkie, by je nieść w ramionach; Nadejdzie też dzień, kiedy będą cię wspierać. Niech chrzest, który jednoczy nas w jednej rodzinie Kościoła, zawsze uświęca wszystkie wasze rodziny, dając siłę i wytrwałość uczuciu, które was łączy.

Msza Święta i Chrzest dwudziestu dzieci, Święto Chrztu Pańskiego, 11 stycznia 2026 r.

Bóg nie patrzy na świat z daleka, nie dotykając naszego życia, ran i oczekiwań! On przychodzi do nas z mądrością swojego Słowa, które stało się ciałem, wciągając nas w zdumiewający plan miłości do całej ludzkości. Dlatego Jan Chrzciciel, pełen zdumienia, Jezusa: "Czy przychodzisz do mnie?" Tak, w swojej świętości Pan poddaje się i przyjmuje chrzest jak wszyscy grzesznicy, aby objawić nieskończone miłosierdzie Boże. Jedyny Zrodzony Syn, w którym jesteśmy braćmi i siostrami, przychodzi, by służyć, a nie rządzić; By ratować, nie potępiać. On jest Chrystusem Odkupicielem: bierze na siebie to, co nasze, włącznie z grzechem, i daje nam to, co jego, mianowicie łaskę nowego i wiecznego życia.

Anioł Anioł, Święto Chrztu Pańskiego, 11 stycznia 2026.

Moim zdaniem

Marksizm – leninizm – satanizm

Nic w naszym świecie nie dzieje się przypadkiem, a gdy pomysł zakorzeni się, może wywołać zdumiewające, czasem szokujące konsekwencje. Aby naprawdę zrozumieć, co dzieje się dziś na arenie międzynarodowej, musimy spojrzeć głębiej – prosto do źródeł tych idei, do których dziś ludzie często są zniechęcani do eksplorowania.

Zasadniczo istnieją dwa przeciwstawne punkty widzenia napędzające debatę: teizm i ateizm. Teizm głosi, że istnieje najwyższa, święta rzeczywistość, która rządzi wszystkim. Z drugiej strony ateizm stawia ludzkość na piedestale, traktując człowieka jako ostateczną miarę wszystkiego. Komunizm utożsamia się z ateizmem, choć zawiera też odcienie gnostycyzmu i pewnego rodzaju eschatologię. Tymczasem każda odmiana liberalizmu ma elementy skłaniające się albo ku teizmowi, albo panteizmowi. Z powodu tych podstawowych przekonań komunizm często prowadzi do tyranii państwowej, podczas gdy liberalizm trafia w ręce korporacji transnarodowych – jednak obie strony stopniowo zbliżają się w wrogości wobec wszystkiego, co podtrzymuje wiarę w Boga, zwłaszcza katolicyzmu.

Liberalny panteizm posunął się nawet do ubóstwienia natury, seksu i innych specyficznych aspektów życia, oddalonych od bogatszej, wszechogarniającej wizji świata. W panteizmie wszechświat nieustannie się tworzy, nie pozostawiając miejsca na udział Boga. Chociaż to bardzo stara kłótnia, zaskakujące jest, jak bardzo dziś wydaje się ona zagmatwana. Jednak w istocie jest to proste: oba przekonania opierają się na wierze. Ateiści stanowczo wierzą, że Boga nie ma; ci z nas, którzy wyznają teizm, trwają w wierze w Jego istnienie i działanie. W tym sensie ateizm funkcjonuje niemal jak religia: gdy Bóg zostanie usunięty, ludzkość przyjmuje boską rolę – i, co tragiczne, może wpaść w ręce Złego. Nic dziwnego, że marksizm w swojej istocie często określany jest jako satanistyczny.

Życiorys Karla Marksa daje przedsmak: w młodości napisał niedokończony wiersz zatytułowany "Oulanem" (anagram niemieckiego "Emmanuel"), który kipi nienawiścią do chrześcijańskiego Boga i cieszy się wszelkiego rodzaju złoćmiństwem. Na jej łamach wszyscy są przedstawiani negatywnie, a rytuał marksistowski przedstawiany jest jako satanistyczna inicjacja. Jak rozumie Marks, komunizm to jeden długi bunt przeciwko wszystkim instytucjom i zwyczajom ukształtowanym przez świat chrześcijański – buntem, który wykorzystuje agresję i siłę

destrukcyjną, by osiągnąć swoje cele. Nic dziwnego, że prawdziwy komunizm pochłonął ponad 100 milionów ofiar.

Marks nazwał religię "opium ludu" i uważał, że jedyną drogą do "wyzwolenia" społeczeństwa będzie wykorzenienie wszelkich śladów wiary. Władimir Lenin, który jechał na fali rewolucji w kraju niemal bez rozpoznawalnej "klasy robotniczej" czy "burżuazji", posunął się jeszcze dalej, twierdząc, że "religia to opium dla ludzi". Ta drobna zmiana w sformułowaniu doprowadziła do masowych prześladowań Kościoła prawosławnego i innych kościołów w całym imperium radzieckim. Nigdy wcześniej nie było prześladowań na taką skalę jak po bolszewickim triumfie, pod przywództwem syfilitycznego Lenina.

Ironią losu jest to, że mimo głośno głoszonego materializmu Marksa, uważał on, iż historia jest napędzana przez niezawodną siłę. Zapożyczył tę ideę od Hegla, który opisał ją jako "ducha historii" lub demiurga, który ujawnia się wraz z rozwojem wydarzeń. Współcześni marksiści, zwłaszcza ci inspirowani Szkołą Frankfurcką, próbowali bagatelizować tę ideę, zdając sobie sprawę, że hasło Marksa "bycie determinuje świadomość" nie przyniosło globalnego zwycięstwa marksistowskiego. Zamiast tego po prostu odwrócili to na "świadomość determinuje bycie." Ta pozornie drobna zmiana ma ogromne konsekwencje – wystarczy spojrzeć, jak (neo)marksistowie przejęli dziś edukację i kulturę, często wprowadzając elementy, które wielu nazwałoby szatańskimi.

Przyjemność jest teraz wywyższana ponad poczucie obowiązku, a niepohamowane dążenie do podstawowych instynktów jest reklamowane jako prawdziwa wolność. Stare beatnickie mantra¹ "zakaz zabrania" powraca na naszych ulicach w okrzykach "róbcie, co chcecie!" Sfera kulturalna i edukacyjna znalazła się pod tym wpływem, a efektem jest nieustanny atak na wszystkie idee deistyczne, przy czym katolicyzm pozostaje głównym celem.

Jednak dla nas, którzy są zakorzenieni w katolickim światopoglądzie, jest powód do nadziei. Jeśli nic naprawdę nie dzieje się przypadkiem, to Bóg ma swoją rękę w historii, prowadząc nas z powrotem do prawdy, nawet gdy siły buntu wydają się najsilniejsze. Uznając ostateczny konflikt między wiarą w Boga a odrzuceniem Jego, możemy stać mocno w wierze i nadal głosić pełnię życia – odnajdowaną tylko w Jedynym, który jest naprawdę Święty.

Tony Wood

Modlitwa

Prosimy, pamiętajcie, aby modlić się za tych, którzy są chorzy, potrzebują lub prosili nas o modlitwę: Andrew McLaughlin, Claire Wiggins, Russell Carroll, Lucy Cunningham, Tommy McGrory Senior, Sarah Carmichael i Doleen Durnin.

Proszę, miejcie w swoich modlitwach Nancy Winstanley (2021) **oraz wszystkich, których rocznice przypadają mniej więcej w tym czasie.**

Wiadomości i wydarzenia

Herbata i kawa w tę niedzielę w sali parafialnej, wszyscy mile widziani.

Harmonogram sprzątnia: na kościelnym harmonogramie sprzątnia są jeszcze wolne miejsca.

campbeltown@rcdai.org.uk

www.stkieranscampbeltown.org

<https://www.facebook.com/campbeltownrcchurch/>

parafia diecezji R.C. Argyll i Wysp; Charitable Trust, zarejestrowana szkocka organizacja charytatywna, SC002876
Proboszcz: ks. A. Wood, św. Kieran, Campbeltown; Tel. 01586 552160

¹ Beatnicy byli członkami ruchu społecznego w połowie XX wieku, którzy wyznawali antymaterialistyczny styl życia.